Vossio.
Martij 1632.

Vir amplissime; 151.

Clarissimi Barlaei, atque, ut confido, clarissimi in Resp. illa litteraria consulatus collegae tui casus quantopere me afflixerit par dicendo non sum. Rogatum tibi te velim, ut quae in phthisi (?) eius sint, quae Medicorum de gravi valetudine sententia, quae prognosis indicare non graveris, ἵνα καὶ μὴ ἀθυμῶ, et quid lucidis intervallis dispiciat nunciandis quo rediturum sibi, saeculo et amicis nobile ingenium sperare liceat. Poteram hac de re alijs mollius esse, in magna urbe, quae [illegible]; sed cum aptius aegri interiora judicandum, [illegible] inquirendo, [illegible], ut scribimus, calamitati nemo vicinior (?) occurrit solus, apud quem, citra communis amici praejudicium, liceret curiosum esse. Ignosce Vir summe et me ama et vale. Hag. Com.

5. Id. Mart. CIƆIƆCXXXII.

189

© Koninklijke Bibliotheek
KA 44, nr. 151
https://resources.huygens.knaw.nl/briefwisselingconstantijnhuygens/brief/nr/665